REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Split, Gundulićeva 27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu tog suda Krešimiru Meiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja, MILENKA JANKOVIĆA iz Herceg Novog, Srbina 38, Crna Gora, zastupanom po punomoćniku Branku Čuturi, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Lubina i Čutura j.t.d. Split, protiv tužene DUŠANKE COLOVIĆ iz Splita, Fra Bone Razmilovića 1, OIB: 16609128416, zastupane po punomoćniku Toniju Vukičeviću, odvjetniku u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 23. rujna 2026. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punoomćnika tuženika, na ročištu za objavu presude 27. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I . Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 1.000,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 30. studenog 2010. po stopi koja se za razdoblje do 31. srpnja 2015. određuje prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a za razdoblje od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a za razdoblje od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za pet postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 977,32 eura zajedno sa zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 27. listopada 2026, godine pa do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 8 (osam dana).

Obrazloženje

1.1. U tužbi zaprimljenoj pred ovim sudom 4. prosinca 2015. godine, prvotni tužitelji Milenko Jankovića i Boško Janković protiv prvotnog tuženika Slobodana Colovića, navode da je tuženik kao zajmoprimac sa prednikom tužitelja, sada pok. Mitrom Jankovićem, kao zajmodavcem, 2. svibnja 2009. godine sklopio Ugovor o pozajmici na iznos od ukupno 15.000,00 eura, protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate, primitak kojeg iznosa da je tuženik u cijelosti na dan 2. svibnja 2009. godine priznao svojim vlastoručnim potpisom na Potvrdi koja čini privitak Ugovora o pozajmici. Nadalje, tužitelji navode da se tuženik Slobodan Colović obvezao predniku tužitelja Mitru Jankoviću vratiti ukupan iznos pozajmice najkasnije u mjesecu studenom 2010. godine sa kamatom od 10 % godišnje, no da tuženik Slobodan Colović nakon dospijeća nije ispunio svoju obvezu, a da ga je prednik tužitelja više puta usmenim putem pozvao na ispunjenje, a i po svom nećaku Jugi Radoviću.

1.2. Nadalje, tužitelji navode da je nakon višekratnih traženja, tuženik Slobodan Colović dana 1. veljače 2011. godine tužitelju vratio iznos od 8.000,00 eura protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate, nakon toga da je vratio iznos od 2.000,00 eura po istom tečaju. Dakle, tuženik da je ukupno vratio predniku tužitelja Mitru Jankoviću iznos od 10.000,00 eura, pa kako nije u cijelosti ispunio obvezu, istog je Mitar Janković pisanim putem po punomoćniku pozvao na plaćanje dužnog iznosa obavještavajući ga da mu je povratom iznosa od 10.000,00 EUR-a tuženik podmirio: iznos od 6.000,00 EUR-a na ime ugovorenih kamata do 1. lipnja 2013.g. i iznos od 4.000,00 EUR-a na ime dijela glavnice pa je tuženik bio pozvan platiti i glavnicu od 11.000,00 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti s kamatom od 30. studenog 2010.godine, te radi navedenog tužitelji predlažu da sud donese presudu kojom će obvezati tuženika da im isplati iznos od 11.000,00 eura u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate zajedno sa ugovorenim kamatama po stopi od 10 % godišnje koje na taj iznos teku od 1. lipnja 2013. godine pa do isplate.

2. U odgovoru na tužbi., prvotni tuženik Slobodan Colović, OIB: 70402069525, u bitnome navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te navodi da je zaista primio iznos od 15.000,00 EUR-a od Mitra Jankovića 2009. godine za potrebe izdavanja knjige o filozofiji, pritom navodeći da nisu ugovorili povrat pozajmice s kamatom od 10% do studenog 2010. godine, već da je prvotni tuženik u znak zahvalnosti samoinicijativno, a po izdavanju knjige na tržište obvezao zajmodavcu isplatiti sredstva kao da su bila oročena na banci sa kamatom od 10% godišnje. Tijekom trajanja postupka, prvotni tuženik Slobodan Colović je isticao prigovor zastare u ovoj pravnoj stvari, navodeći da je dug dospio u mjesecu studenom 2010. godine, a da je tužba podnesena 4. prosinca 2015. godine, te da bi po navedenom od dana dospijeća duga do dana podnošenja tužbe, proteklo više od 5 godina. Zaključno, tuženik Slobodan Colović je isticao da je Mitru Jankoviću vratio ukupno 10.700,00 EUR-a tako da je preostali iznos duga od 4.300,00 EUR-a

3. Rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem P-11372/2015 od 13. lipnja 2018. godine, odbačena je tužba prvotnog tužitelja ad.2., Boška Jankovića, s obrazloženjem da se isti nalazi u inozemstvu, te da nije imenovao punomoćnika u Republici Hrvatskoj, a da u spisu nema punomoći istog za odvjetnika Branka Čuturu,

kojom bi ga Boško Janković ovlastio da ga zastupa u ovoj pravnoj stvari (list 65 spisa), a žalba istog na navedeno rješenje je odbačena rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem P.11372/15 od 27. ožujka 2019. godine kao nedopuštena (list 81 spisa)

4. Tijekom trajanja postupka, preminuo je prvotni tuženik Slobodan Colović, te je rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem P.11372/15 od 3. lipnja 2019. godine, određen prekid postupka u ovoj pravnoj stvari (list 84 spisa), a isti je nastavljen rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem P-11372/2015-37 od 2. studenoga 2023. godine (list 87 spisa), s tuženom Dušankom Colović, OIB: 16609128416, Fra Bone Razmilovića 1, Split, s obzirom da je ista temeljem Rješenja o nasljeđivanju, donesenim od strane Mirjane Popovac, javnog bilježnika u Splitu, pod poslovnim brojem O.819/19 UPP/OS-18/19-2 od 16. travnja 2019. godine, imenovana nasljednicom iza pok. Slobodana Colovića (dalje u tekstu: Rješenje o nasljeđivanju iza pok. Slobodana Colovića).

5. Podneskom od dana 1. veljače 2024. godine, tužitelj Milenko Janković je uredio tako da je umjesto tuženika Slobodana Colovića, Split, Fra Bone Razmilovića 1, kao tuženika označio njegovu nasljednicu – Dušanku Colović pok. Ante, Split, Fra Bone Razmilovića 1. OIB: 70402069525, te je pritom postavio konačni tužbeni zahtjev naveden u izreci ove presude, pritom navodeći da je sud u ovoj pravnoj stvari činjenično vezan utvrđenjima iz predmeta ovog suda koji se vodio pod poslovnim brojem Pi-887/13, a u kojem postupku je sada pok. Slobodanu Coloviću naloženo da na ime povrata zajma svakome od nasljednika sada pok. Janković Mitra prema Rješenju o nasljeđivanju Osnovnog suda u Kolašinu, Crna Gora, broj O-117/2013, u tom postupku označenih kao tužitelja, isplati iznos od po 1.000,00EUR, ukupno 3.000,00EUR, s zakonskim zateznim kamatama počev od 30.10.2010. pa do isplate i to na ime povrata neisplaćene glavnice, te je također u tom postupku utvrđeno da je od pozajmljene glavnice preostalo još za vratiti iznos od 2.000,00EUR s kamatama, a koje pravo potraživati isplatu tog iznosa prema rečenom Rješenju o nasljeđivanju Suda u Kolašinu, pripada nećake sada pok. Janković Mitra i to tužitelja u ovom postupku i nećaka Boška Jankovića iz Beograda.

6. U ovoj pravnoj stvari je bila donesena prvostupanjska presuda pod poslovnim brojem P-5191/2023-8 od 15. ožujka 2024. godine, kojom je usvojen tužbeni zahtjev u cijelosti, no ista je ukinuta rješenjem Županijskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Gž-2593/2024-2 od 9. srpnja 2025. godine, s obrazloženjem da je ovaj sud prilikom donošenja naprijed navedene prvostupanjske presude, počinio bitnu povredu parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine broj: 26/1991., 34/1991., 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 84/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/25., dalje u tekstu: ZPP), jer da ni na koji način nije raspravio niti obrazložio pitanje zastare potraživanja tužitelja, koji prigovor je tužena istaknula više puta tijekom postupka te da za taj prigovor nije dao razloge.

7. Među strankama nije sporno da je sada pok. Mitar Janković pozajmio sada pok. Slobodanu Coloviću iznos od 15.000,00 eura, protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate, primitak kojeg iznosa da je Slobodan Colović u cijelosti na dan 2. svibnja 2009. godine priznao svojim vlastoručnim potpisom na Potvrdi koja

čini privitak Ugovora o pozajmici, te da se prvotni tuženik Slobodan Colović obvezao predniku tužitelja Mitru Jankoviću vratiti ukupan iznos pozajmice najkasnije u mjesecu studenom 2010. godine sa kamatom od 10 % godišnje.

8. Među strankama je sporna aktivna legitimacija tužitelja, obveza tuženika na plaćanje kamata, visina otplaćenog zajma pa s tim u svezi i visina zahtjeva te da li je potraživanje tužitelja zastarjelo.

9.1. U tijeku postupka izveden je dokaz pregledom predmeta ovog suda Pi-887/13., Rješenja o nasljeđivanju iza pok. Slobodana Colovića (priloženi spis O-819/19, list 37 – 39 spisa), saslušanjem svjedoka Juge Radovića (list 40-41 spisa), ranijeg tuženika Slobodana Colovića (list 42- 43 spisa), pregledom pisma ranijeg tuženika Mitru Jankoviću od 5.kolovoza 2013. godine (list 19 spisa) i 11.prosinca 2012.godine (list 27 i 28 spisa), Ugovora o pozajmici sa Potvrdom (sve potpisano od strane Slobodana Colovića – list 25 i 26 spisa); dopisa Mitra Jankovića ranijem tuženiku (opomena pred tužbu – list 30 – 32 spisa) izvoda iz matičnog registra umrlih za Mitra Jankovića (list 34 spisa), rješenja Osnovnog suda u Kolašinu broj O-117/13 od 23.prosinca 2013.godine (list 35-37 spisa), naloga za plaćanje na ime ranijeg tuženika (list 45 – 48 spisa).

9.2. Iz iskaza prvotnog tuženika Slobodana Colovića (list 42- 43 spisa), danom na ročištu pred ovim sudom od dana 15. studenoga 2017. godine, prizlazi da je s pok. Mitrom bio dugogodišnji prijatelj te da su surađivali, da mu je isti za projekt o knjizi iz filozofije posudio 15.000 eura, te da Mitar od istoga nije tražio nikakvu potvrdu, kamate ili bilo što slično jer da su imali međusobni odnos povjerenja, da je s njim bio u banci kada je preuzeo 15.000 eura, a da je isto bilo cca. 2 mjeseca prije Potvrde (list 26 spisa) koju da je napisao samoinicijativno. Nadalje, prvotni tuženik Slobodan Colović je nadalje iskazao da ga je nakon stanovitog vremena Mitar kontaktirao navodeći kako bi svom nećaku trebao dati neke novce za strojeve i da je upravo Jugi Jankoviću predao 8000 eur, a da ga je prije toga Mitar molio da mu uplati 1500 eur za odlazak u lov u Vojvodini, koje da mu je uplatio, a kada je Mitar bio u Splitu i to je bilo 2010. na svadbi njegove kćeri da mu je dao 500 eura, a posljednji put kad su se vidjeli u 8 mj. 2012. godine, kad je Mitar bio u Splitu, da su razgovarali i da su konstatirali da je od ukupne sume vraćeno 10.000 eur, te da mu je tom prilikom dao još 500 eura, a do rujna 2013. kad je Mitar preminuo, da mu je preko računa uplatio 200 eura, a za što da je dokaz u spisu. Slijedom navedenog drži da je po ovoj posudbi zajmu pok. Mitru odnosno danas njegovim nasljednicima ostao dužan 4300 eur.

10. Stranke su popisale parnični trošak i to tužitelj podneskom od 22. rujna 2026. godine a tužena na zapisnik na ročištu od 23. rujna 2026. godine.

11. Tužbeni zahtjev tužitelja je u cijelosti osnovan.

12. Uvidom u rješenje Osnovnog suda u Kolašinu broj O-117/13 od 23.prosinca 2013.godine (list 35-37 spisa), razvidno jest da je tužitelj Milenko Janković jedan od nasljednika iza pok. Janković Mitra, stoga proizlazi da je isti aktivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari.

13.1. Pregledom presude predmetu ovog suda pod poslovnim brojem Pi-887/13, vođenog po tužbi Darinke Radović, Juge Radovića, Save Marić, Smilje Janković, Miroslava Jankovića i Janka Jankovića, protiv tuženika Slobodana Colovića, utvrđeno je kako je donesena presuda kojom se Slobodanu Coloviću nalaže isplatiti tužiteljima Darinki Radović, Savi Marić i Janku Jankoviću iznos od ukupno 3.000,00 eura, odnosno iznos od po 1.000,00 eura svakome sa zakonskim zateznim kamatama koje na ovaj iznos teku od 30. studenog 2010. godine pa do isplate, za više zatraženo zahtjev ovih tužitelja odbijen je kao neosnovan, a zahtjev tužitelja Juge Radovića, Smilje Janković i Miroslava Jankovića odbijen je u cijelosti, odlučeno je da svaka stranka snosi svoj parnični trošak.

13.2. U prvostupanjskoj presudi pod poslovnim brojem Pi-887/13 od 19. listopada 2018. godine (pravomoćnom rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, pod poslovnim Gž-622/19-2 od 27. svibnja 2019. godine), navedeno je koji su dokazi u tom postupku izvedeni, temeljem kojih je donesena presuda, sud je u prvostupanjskoj presudi naveo kako je utvrđeno da su pok. Mitar Janković i tuženik Slobodan Colović bili prijatelji, da je Mitar Janković pozajmio tuženiku iznos od 15.000,00 eura koje je tuženik preuzeo 2. svibnja 2009. godine sa ugovorenim rokom vraćanja do kraja studenog 2010. godine, o čemu je sastavljena pisana isprava Ugovor o pozajmici koja je potpisana od strane tuženika Slobodan Colovića, te je utvrđeno da je tuženik Slobodan Colović za života zajmodavca Mitra Jankovića izvršio djelomični povrat pozajmice, da je pok. Mitar Janković bio u braku i nije imao potomaka, njegova supruga da je preminula prije njega, Mitar Janković da je preminuo 7. studenog 2013. godine i ostavinski postupak da je proveden u Crnoj Gori, po Osnovnom sud u Kolašinu, a iz tog tog predmeta vođenog iza smrti Mitra Jankovića pod brojem O-117/13 da proizlazi da su zakonskim nasljednicima Mitra Jankovića utvrđeni njegovi braća i sestre i to Janko Janković, Sava Marić, Darinka Radović i Milenko Janković (nećak po pravu predstavljanja iza smrti svog oca i ostaviteljevog brata Petra Jankovića), kao i nećak Boško Janković po pravu predstavljanja iza smrti svog oca i ostaviteljevog brata Gojka Jankovića. Rješenjem o nasljeđivanju tog suda od 23. prosinca 2013. godine utvrđena je ostavinska masa Mitra Jankovića, ostavina je raspoređena temeljem zakonskog reda nasljeđivanja. Drugostupanjski sud potvrđuje stav prvostupanjskog suda da su temeljem rješenja o nasljeđivanju kao zakonski nasljednici pok. Mitra Jankovića utvrđeni Darinka Radović, Sava Marić, Janko Janković, Milenko Janković i Boško Janković.

13.3. Nadalje, presudom pod poslovnim brojem Pi-887/13 od 19. listopada 2018. godine, sud je zauzeo stav, temeljem odredbe čl. 172. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, dalje: ZOO) da bi se, s obzirom na djelomični povrat pozajmice, prvo namirivali troškovi, zatim kamate i napokon glavnica. Međutim, kako tužitelji u tom postupku nisu priložili obračun kamata niti predložili izvođenje dokaza na tu okolnost, primjenom pravila o teretu dokazivanja, da je odlučeno i zauzet stav da je tuženik Slobodan Colović na ime zajma od strane zajmodavca Mitra Jankovića istome na ime glavnice vratio iznos od 10.000,00 eura, kako je pozajmio 15.000,00 eura, to da je dužan preostali iznos od 5.000,00 eura na ime povrata glavnice, te da je dužan na glavnicu platiti zakonske zatezne kamate od zakašnjenja u vraćanju glavnice do isplate, te da sud nije utvrđivao visinu potraživanja s naslova ugovorene kamate niti je odlučivao je li ugovorena kamata u skladu sa odredbom čl. 26. st. 1. ZOO-a, a kako je prvostupanjski sud pravilno zauzeo stav da se ne radi o solidarnoj obvezi, da se

preostala glavnica od 5.000,00 eura treba na jednake dijelove podijeliti na sve utvrđene zakonske nasljednike, to bi trojici tužitelja iz tog postupka pripadao iznos od po 1.000,00 eura, a Milenku (ovdje tužitelju) i Bošku Jankoviću također iznos od po 1.000,00 eura, slijedom čega je tužitelj i uredio tužbeni zahtjev, na način opisan u točci 5. ovog obrazloženja.

14.1. Nadalje, vezano za činjenična utvrđenja i presuđenje u predmetu ovog suda pod poslovnim brojem Pi-887/13, okolnost da je utvrđeno kako je zaista Mitar Janković predniku tužene Slobodanu Coloviću pozajmio iznos od 15.000,00 eura, da mu je Slobodan Colović uz suglasnost Mitra Jankovića vratio 10.000,00 eura, to je zaista prednik tužene ostao dužan zajmodavcu odnosno njegovim zakonskim nasljednicima 5.000,00 eura. Kako je nakon što je odbačena tužba Boška Jankovića, preostao samo Milenko Janković kao tužitelj, to njemu od ovih 5.000,00 eura pripada iznos od 1.000,00 eura na ime glavnice potraživanja jer je on jedan od pet utvrđenih zakonskih nasljednika Mitra Jankovića, a troje od njih je upravo za ovaj iznos namireno u postupku ovog suda Pi-887/13. Radi navedenog je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.000,00 eura kako je isti smanjen posljednjim podneskom tužitelja od 1. veljače 2024. godine u potpunosti osnovan, jer upravo ovaj iznos tužena kao nasljednica Slobodana Colovića treba isplatiti tužitelju, a kako je povrat bio ugovoren do studenog 2010. godine, to je prednik tužene u zakašnjenju vezano za vraćanje dugovanja i tužitelju na iznos od 1.000,00 eura pripada i zakonska zatezna kamata na ovaj iznos koja teče od 30. studenog 2010. godine do isplate, vezano za odredbu čl. 29. ZOO-a.

14.2. Dakle, sve što je bitno za ovaj postupak utvrđeno je u predmetu ovog suda Pi-887/13, prvostupanjska presuda je pravomoćna, tužitelj je kao zakonski nasljednik Mitra Jankovića aktivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari, tužena je kao nasljednica Slobodan Colovića pasivno legitimirana u ovoj pravnoj stvari, utvrđen je ostatak duga na ime glavnice po ugovoru o zajmu zaključenog između Mitra Jankovića i Slobodana Colovića, radi se o iznosu od 5.000,00 eura, tužitelju od ovog iznosa pripada 1/5 dijela jer je jedan od pet zakonskih nasljednika Mitra Jankovića, a utvrđen je i rok koji je ugovoren vezano za povrat pozajmice, prednik tužene nije iznos od 5.000,00 eura vratio do kraja studenog 2010. godine, pa je tužitelju kao zakonskom nasljedniku Mitra Jankovića u obvezi platiti i zakonske zatezne kamate, baš kao i u predmetu ovog suda Pi-887/13, od 30. studenog 2010. godine pa do isplate. Sa svim utvrđenjima i stavom suda u predmetu Pi-887/13 se ovaj sud slaže, sva utvrđenja u tom predmetu u skladu su sa svim izvedenim dokazima i u ovom parničnom postupku, zahtjev tužitelja je slijedom toga osnovan i radi navedenog, temeljem svih izvedenih dokaza, odlučeno je kao u izreci ove presude.

15.1. U odnosu na prigovor zastare potraživanja tužitelja spram tužene, istican tijekom ovog postupka, za istaknuti jest da je odredbom članka 225. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05. i 41/08., dalje u tekstu: ZOO), propisano da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare, da je odredbom članka 240. ZOO-a propisao da se zastara prekida kada dužnik prizna dug, a da se dug može priznati ne samo izjavom vjerovniku, nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja, dok je člankom 245. stavkom 1. ZOO-a propisano da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru.

15.2. Imajući u vidu da su Mitar Janković o prvotno tuženi Slobodan Colović Ugovor o pozajmici od 2. svibnja 2009. godine, dogovorili pozajmljivanje iznosa od 15.000,00 eura, a da je Slobodan Colović isti trebao vratiti najkasnije do mjeseca studenog 2010. godine, a što je u ovom postupku nesporno utvrđeno, petogodišnji rok zastare iz članka 225. ZOO-a, bi nastupio krajem mjeseca studenoga 2015. godine, dakle prije podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari koja je podnesena 4. prosinca 2015. godine.

15.3. Međutim, kako iz iskaza samog prvotnog tuženika Slobodana Colovića proizlazi (točka 9.2. ovog obrazloženja), isti je u nekoliko navrata Mitru Janković vraćao novac, zadnji put kad su se vidjeli u 8 mj. 2012. godine, kad je Mitar bio u Splitu, da su razgovarali i da su konstatirali da je od ukupne sume vraćeno 10.000 eur, te da mu je tom prilikom dao još 500 eura, a do rujna 2013. kad je Mitar preminuo, da mu je preko računa uplatio 200 eura, to je jasno da je prvotno tuženi Slobodan Colović navedenim radnjama doveo do prekida zastare iz članka 240 ZOO-a, te da je ista sukladno članku 235. stavku 1. ZOO-a, ponovno počela teći u 9. ožujka 2013. godine, a s obzirom da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 4. prosinca 2015. godine, to je jasno da pozivom na odredbe članka 225., 240 i 245. stavka 1. ZOO-a, nije protekao zastarni rok od 5 godina, s obzirom da je tuženik svojim radnjama (davanjem novca Mitru i uplatom, na račun – list 45 – 48 spisa) doveo do prekida zastare, te je rok od 5 godina ponovno počeo teći 9. ožujka 2013. godine, stoga je valjalo istaknuti prigovor zastare od strane tuženika otkloniti kao neosnovan.

16. U odnosu na navod tužene, sadržan u žalbi od 19. ožujka 2024. godine, u odnosu na presudu ovog suda pod poslovnim brojem P-5191/2023-8 od 15. ožujka 2024. godine, da je tužena naslijedila imovinu izvornog tuženika Slobodana Colovića određene vrijednosti, da je u međuvremenu zatvorila njegove dugove, te da zakonski ne može odgovarati za njegove materijalno pravne obveze u opsegu koji je veći od vrijednosti imovine stečene nasljeđivanjem, za istaknuti jest da je navedeni navod istaknut po prvi put u navedenoj žalbi, a da je odredbom članka 352. ZPP-a propisano da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni ne odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti, a s obzirom da se navedeni navod ne tiče bitnih povreda odredbama parničnog postupka sadržan u članku 354. stavku 2. ZPP-a, te da navedeni navod tužena nije istaknula na ročištu od 23. rujna 2026. godine, to isti ovaj sud nije ni uzeo u razmatranje.

17.1. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st.1. i čl. 155. ZPP-a, te na odredbama Tarifnog broja 7., 8. i 9., Tarife o nagrada i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“ br. 138/2023, dalje u tekstu: Tarifa), a tužitelj je iste specificirao podneskom od 22. rujna 2026. godine.

17.2. Obistinjeni trošak tužitelju odnosi se na trošak:

- sastava tužbe 4. prosinca 2015. godine od 75 bodova (Tbr. 7/1 Tarife),
- zastupanja na ročištu održanom dana 5. veljače 2024. godine, 20. siječnja 2026. godine i 23. rujna 2026. godine od po 75 bodova, ukupno 225 bodova (Tbr 9/1 Tarife)
- sastava podneska od 26. siječnja 2024. godine od 75 bodova (Tbr 8/1 Tarife),

čiji zbroj iznosi 375 bodova što uz vrijednost boda od 2,00 eura daje iznos od 750,00 eura, a na ovaj iznos valjalo je dodati 25% PDV-a od 187,5 eura, što daje iznos od 937,5 eura, te je tužitelju valjalo priznati i zatraženi iznos od 39,82 eura na ime sudske pristojbe presude, tako da je konačno tužena obvezana na ime naknade parničnog troška isplatiti tužitelju iznos od 977,32 eura sa zakonskim zateznim kamatama od 27. listopada 2026. godine pa do isplate. Trošak pristojbe tužbe nije priznat tužitelju jer je ova obveza u zastari, tužitelj pristojbu tužbe nije ni platio.

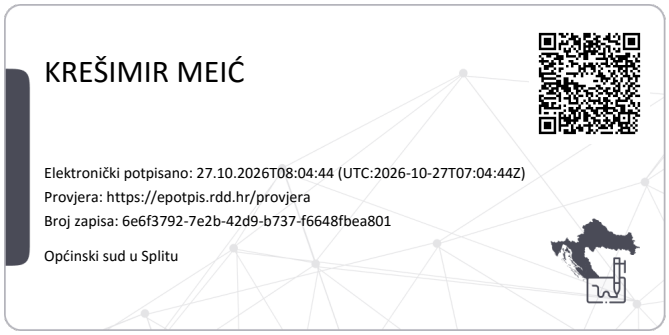
U Splitu, 27. listopada 2026.

SUDAC

KREŠIMIR MEIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave iste. Žalba se podnosi nadležnom županijskom sudu, a putem ovog suda u tri primjerka.
Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:
- pun. tužitelja,
- pun. tužene,
- u spis.

Broj zapisa: **9-3088f-34ba5**

Kontrolni broj: **01c6e-b3f22-00f53**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.